

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.Nou abonament
la

„Tribuna“

se începe **cu 1 Iulie st. v. a. c.**
Prețurile abonamentelor se pot vedea la capul foii.Abonamentele se fac cu multă leșnire
atât în Monarchie cât și în România prin
mandate postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung*.)Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulată expediție a foii.Domnii abonanți sunt rugați a ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; eară
domnii abonați vechi spre ușorare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fășile, în cari li-s'au trimis diarul
până acum.

Administrația „Tribunei“.

Sibiu, 23 Iunie st. v.

Alerile din urmă la dietă ne-au
arătat multe laturi cu însușiri deosebite.
Latura însă, care ne privesc mai de
aproape, este atitudinea Românilor față cu
dinsele, eară însușirea, care ne interesează
mai mult, căci ne înțelegem, este atitudinea
cea de amărăt, cu care au pășit Români,
unde au pășit serios ca alegători.Și tocmai despre cea din urmă ne
am rezervat a vorbi mai târziu; nu mai
eram Români dacă vorbiam mai curând.Dacă Românul în opinia e chibzuitor,
dacă în situațiile cele mai grele își păs-
trează sângele rece, ca să poată judeca
după cum trebuie, oare cel cu condeul în
mână să fie mai nerăbdător? Poate să
fie; dar gândirea lui, judecata lui, prin
urmare și faptele lui săvârșite pripit, n'ar
mai fi românesci, din simpla cauză, că
n'ar mai corespunde caracterului românesc.Am așteptat să treacă toate alegerile.
Au trecut toate. Am căutat să aflăm unde
deva vre-o purtare, care să samene cu cea
românească.Cruciș și curmeziș ne am aruncat
privirile să descoperim și la alții, ce am
văzut la Români. Mărturism, că ne-am
desbrăcat mai întâi de toată preocupă-
ția, am meditat asupra lucrului, n'am
scăpat din vedere nici casurile unde semi-
doctismul a turburat capetele Românilor,
dar mărturism eară, că ceea ce am văzut
la Români, cari au rămas Români curați
și în lăuntru și din afară, în altă parte
n'am putut descoperi.Facem abstracție dela modalitatea,
cu care pășesc Maghiarii ca alegători. În
nrul nostru 47 am văzut cum cresce pa-
siunea înținsă și esindu-șă din fire, se
demite la fapte de crudime și barbarie, la
vărsare de sânge, la stîngere de viață
omenească. Sârbii și Sașii, de și nu au
au fost în condiții identice, dar au avut
o poziție mai simplă, mai fără de îspite.
Cu puține excepții discrete, ei au fost
aici și înținute între sine. Ei n'au avut de aTRIBUNA
Apare în fiecare zi de lucru

Inserțiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrația:

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primește.

Manuscrise nu se înșează.

face cu îspite de bani și cu amenințări cu
brațul armatei.

Cu totul altfel la Români.

În Caransebeș se întunecă 400 de
alegători, fosti soldați până de curând.
Acești oameni, cari, cum dicea un corespondent
al nostru, au făcut pretutindenea
numai onoare numelui românesc; purtați
de nas de guvern de mai mulți ani și în
fine ofenșă în simțemintele cele mai no-
bile ale lor: denegându-se a-și face gim-
nasiu din banii lor — se poartă la
actul alegerei cu o demnitate sărbătoarească.
Nici un cuvânt jignitor în contra acelor
„patriotii“ nerescunoscători și nedrepți tot-
odată. Preste insultă ce le fac oamenii gu-
vernului, voind să le pună contracandidat
o victimă de român, usată și abusată cu
un cinism infernal de dinșii, alegătorii ro-
mâni trec simplu la ordinea dilei. Sunt
de tot caracteristice cuvintele unui alegă-
tor: „S'au speriat de noi, măi! Nu mai
au curagiu. Le am spus noi acum trei
ani, că de aci înainte nu rămâne unul din
noi a casă“.Eată o situație întreagă în vre-
o căteva cuvinte. Oamenii guvernului fără
deosebire de naționalitate erau deprinși cu
ideea, că Românul e fără energie și laș
și poate face ce vrei cu el. Văzând acum,
preste toate celelalte și cum se scie Ro-
mânul entuziasma de dreptul său și cum
își scie cu toate acestea păstra demnitatea,
li s'a sleit curagiul în gât și nici nu
s'au încercat a scoate un glas măcar
pentru contracandidatul lor.În cercul electoral al Sascei, ma-
nevra cu victimă românească a succes.
Deputatul național i s'a pus contracan-
didat guvernamental din naționalitatea
noastră. Dar n'a succes ca să-l scoată și
deputat.Până când la mese încărcate cu mân-
cări și cu beuturi se săturau și îmbuiau
contrarii naționalității noastre, — și oare ar
fi drept să facem aici excepție cu de-
sideriori de naționalitatea noastră? — alegă-
torii români veritabil răbdau foame și
resistau îspitelor. Am mai fi dispusă a
nu le lăsa în nume de rău acelor alegători
români cari din principiu s'ar fi dus în
tabără străină. Sunt însă de o sută și
de o miile de ori condamnabili aceia, cari
din interes de tot ordinare s'au înstrăinat
de trupul național, și au devenit topo-
riște la săcurea, ce vrea să-i sdorească.Români din Zarand nu s'au in-
timidat nici de puterea armată și nu au
alunecat nici în tina grăbișiei. Bani, mânca-
re și beutură li s'au îmbuiat din
partea contrară, dar au răbdat toată ziua
foame, și au udat gâtul cu apă rece și
au rămas credincioși standardului național.
La provocările căre li se făcea prin apo-
strofă și batjocuri au reșponsat că și cei
dela Sasca și ca toți căță au pășit cu toată
seriositatea ca alegători, cu desprețul și
răceala de amărăt de bărbați, cari lucră în
cunoștință de cauză.Mai mult decât toți acești, pentru
că astfel li s'a prezentat ocazia, sunt
de admirat Bogșenii și Selăgenii. În amén-
două cercurile alegătorii nostri au dat do-
ză, că ei nu sciu numai învinge, dar
ce e mai mult, ceea ce înțelegem pe un po-
por și mai tare în ochii patriei, în ochii
lumii, în împregiurările cele mai critice
ei se sciu și învinge pe sine însăși.Cum? Bogșenii, ca și Selăgenii, sciu,
văd cu ochii că majoritatea e pe partea
candidaților lor și numai nerușinarea
acelor ce conduce actul alegeriei, ca să
împlinească voința stăpânilor lor, comite
nedreptatea cea mai învederată și mai
revoltătoare. Români din cercul Bogșei
și al Cehului din Selagiu, convinși că
„Fala străbună a înviat“, au dovedit lumii
ceea ce nici cel dintâi popor constituțional
din lume nu ar fi fost în stare să do-
vedească, au dovedit, că după ce scie
răbdă foame și sete, până când altul se
îmbuibă, până ce scie resiste îspitei cu
bani și cu alte promisiuni amăgiitoare, pe
când alții se vând ca niște obiecte de
târg, — pentru ca să nu facă dintr-un act
constituțional un act de barbarie, de vîr-
sare de sânge, și au călcăt pe inimă, au
lăsat nedreptatea insultătoare să fie aceea
ce este și s'au mulțumit cu apelul la dreptate
și la opinione publică. Căci este
mult, este prea mult, când d. e. în Se-
lagiu „ordinea publică“ cu brațul armatei
dat la dispoziția ei, pentru ca să inti-
midizeze pe alegători, arestează preoți, în-
vățători și alții fruntași cu decile; este
mult, prea mult când vezi că cu toate
aceste și cu toate că alegătorii cu pericolul
vieții trec peste apele exundate, li se de-
neagă intrarea în oraș, locul de votare.Bogșenii, ca și Selăgenii, au învins
toate obstacolele căre se pot pune și căte
se pun la noi, unde nedreptatea de sus
dela guvern și la ordinea dilei, unde când
învingerea a fost să-și dea rodul, ne-
dreptatea oamenilor guvernului, sprinținită
de puterea armată, l-a nimicit sau mai
bine să: unde s'a mai văzut că în împregiurări
atât de critice, poporul săcanat și
iritat să fie mai cu minte, mai cu ju-
decată decât organele guvernului, ale „ordi-
nei publice“, și să se mulțumească a
scârșni din dinți și apoi dând ascultare
conducătorilor sei a lăsa pe cei îndoiti pă-
cătoși în pace? Aceasta numai Români
alegători au făcut-o și prin aceasta au
adaus cu o cunună mai mult la faptele
glorioase, cu care un popor, fost asuprit
secuili întregi surprinde lumea de căte ori
i se dă ocazia.„Ellenzék“ din Cluj, într-un prim arti-
col a dat expresiune excesului în călcarea
dreptății, comis la Cehul Selagiului și a
adaus ceea ce e foarte significativ, că „dă că
alegerea din Cehul Selagiului se
va aproba de parlament, Ungaria
din acel moment a început a fi
stat de drept“.Un diar maghiar a săzis-o aceasta și
încă un diar preocupat față cu Români,din convingere sau din răutate, nu im-
poartă, destul că a săzis-o. Atestatul lui
„Ellenzék“ dovedește, că de mare a tre-
buit să fie iritația Românilui, dacă ne-
dreptatea ce s'a comis a turburat chiar și
pe Maghiari. Cu atât mai mare este me-
ritul Românilor, fiind că s'au scutit modera-
și din una cu o lovitură au făcut câte
două strălucite biruințe morale. Aceste
însă nu numai ne înțelegem, ele sunt totodată
și instructive cu deosebire chiar pentru
noi, pentru Români.O seamă de oameni, de sigur, ca în
mai mare liniste să poată face traficuri
electorale, asigurau la toate ocaziile și
pe toate tonurile, că poporul e corupt,
și fără de bani să nu mai cutese nimenea
a mai umbla să câștige vre-un mandat la
dieta. Argumentul pentru contrarul il avem
cu îmbelșugare și într-o ilustrație atât
de eclatantă, încât nu mai are loc nici cea
mai mică îndoială. Din partea aceasta
ut *figurae docent* n'ar fi nici cea mai mică
pedește. Pedeca vine dela guvern. Gu-
vernul este acela, care face alegerile ilu-
sorice și care ar lucra mai cinsti-
daca și-ar denumi deputații.Conducători harnici și sinceri se cer.
Unde sunt de acestia, dovada o am mai
avut, acum o avem din nou, poporul
nostru nu vrea să scie de nici un fel de
corupție, e un popor sublim, cu el poți
face minuni, căci alegere efectivă astăzi
în țara aceasta e mai mult ca o minune.Dorința noastră în fața unor asemenea
împregiurări ar fi una și simplă, că preste
tot locul și în toate casurile, fruntașii
noștri, cari bucură se numesc inteligență
poporului nostru, să aibă inima și bună-
voința poporului nostru și în scurt timp
am fi un trup și un suflet în toate causele
noastre naționale și ca atare între cei din-
țiai în patria noastră comună.

Revista politică.

Sibiu, 23 Iunie st. v.

Lexiconul grațiosităților, cu care se
apostrofează deputații și deputații croație
pe alții, nu s'a sfîrșit încă. În ședința
dela 21 Iunie era vorba despre pădurile
din graniță. Cu această ocazie au apărut
pe scenă eară și vechii cîntăreți, al căror
refren este: Maghiarii sunt hoți. Starcesc, conducătorul acestei orchestre, între altele
adresându-se către majoritatea săzis: „Pă-
durile din graniță sunt deja în mâinile
Maghiarilor, voi li le-ați dat și acum voiți
ca reprezentanții grăbișilor să dică „da.“
Grăbișii sciu că legile voastre nu sunt
bune de nimic; prea puțin se interesează
grăbișul de ele; puteți face tot ce poftiți.
Dar când voiți să-i răpiți pădurile, pe care
le stăpânește de nu se mai ține minte,
grăbișul se opune, pentru că este
vorba de viață lui. Foamea atât adus-o,
acum voiți să-i luați și pădurile și să-l
lăsați în frig. Toate acestea le facă pen-
tru ca să exploatați bravul popor grăbiș-
esc. Voi să zici: „Ceea ce este al nostru,
este comun.“ Ce se întâmplă cu avearea
specială a Maghiarilor? Si aceasta este
comună? Nu; comune sunt numai dato-
riile, pe care le fac Maghiarii pentru ca
să-și zidească palaturi și pe care avem să

le plătim apoi noi. Aceste datorii se întabulează pe proprietăile graniței, pe păduri și voi sprințini această economie. Nouă Maghiarii ne trag pielea de pe trup și în Fiume aruncă banii în mare. Este aceasta o faptă cavalerească din partea Maghiarilor, cu cari țineți voi? Eu sunt în contra înscrierii pădurilor pe numele statului ungur și pretind că să se întabuleze ca aceea ce sunt, ca proprietate a regatului Croației. Voi vă provocați la legea din 8 Iunie 1871; eu nu cunosc o asemenea lege făcută pe cale constituțională; este posibil că există numai o ordonanță, care s'a furișat între legile noastre. Când monarchul nostru a dispus să se împărtească pădurile între stat și granițeri, dînsul ca rege al Croației a înțeles de sigur statul croat și nici într'un cas n'a înțeles să se dee pădurile granițești Maghiarilor, drept resplată pentru 1848."

"Agence Havas" scrie: În consiliul ministrilor primul ministru a comunicat colegilor sei depeșile sosite din China, conform căroră Tsong-li-Yamen nu voiesce să desavueze acțiunea dela Langson a trupelor chineze regulate și recunoasce, că armata chineză a rămas din ordinul seu în stăpânirea Langsonului. Tsong-li-Yamen susține, în contradicere cu articolul II din tractatul dela Tsien-Tsin, care stipulează retragerea neîntârziată a trupelor chineze, că părăsirea locurilor dela graniță atâtă dela semnarea definitivă a tractatului privitor la regularea granițelor. În fine oficiul de externe al chinei nu voiesce să recunoască arangamentul făcut de Si-Hung-Chang și Fourrier, care fixează terminul de evacuare pentru Salgson, Chatka, Casbank și Lao-kai pe timpul dela 3 până la 26 Iunie.

Cu privire la conferență "Neue Freie Presse" primește din Londra următoarea telegramă: „Desi conferența năținut decât o singură ședință formală, totuși, dacă nu cumva reprezentanții puterilor n'au primit alte instrucțiuni, se poate privi ca moartă. Waddington a sămînt greutatea situației intr'atâta încât a plecat la Paris, ca să confereze cu Ferry și să-l convingă despre imposibilitatea unei înțelegeri între Englîteră și celelalte puteri. Trei curente s'au manifestat în conferență contra propunerilor engleze. Francia, reprezentată prin patru capacitate însemnate afirmă, în urma espunerilor lui Blignier, că propunerile financiare ale Englîterei sunt neacceptabile, deoarece cifrele sunt false. Egiptul ar fi în stare de a satisface tuturor îndatoririlor și de a echilibra bugetul, fără de a păgubi pe creditori, dacă Englîteră ar purta cheltuielile ocupării.

Foia „Tribunei”.

Din literatura geografică a Transilvaniei.

I.

Johann Tröster, Das alt und neu teutsche Dacia, das ist neue Beschreibung des Landes Siebenbürgen, Nürnberg 1666.

(Continuare).

Cap. V.

Teranele române încă își fac parte cea mai mare vestimentă din părură, pe care ele singure și-o țes. Cei mai avuți cumpără cu plăcere nevestelor lor rocuri de postav, făcute de ai nostri și papuci, pe cari ei dela cuvântul roman „Car-piscul”, le numesc „scarbilye” (? traduc). Ele își ung bucuros părul cu unt, cum odinioară erau îndatinăți a face Burgundii, despre cari cântă Sidonius Apollinaris:

„Quid me, et si valeam per arare carmen,
Foscenniniae inubes Diones,
Laudantem terti eo subrinde vultu
Quod Burgundio cantat esculentus,
Infundeus avido comam butyro?

Fecioarele lor poartă adeseori căte două cingătoare una preste alta, încărcate de mulți ciucuri, precum erau baltheile ghintuite ale Romanilor și cingătoarele cu clopoțele ale vechilor Švabi. Ele umblă cu capul descoperit, ca celelalte fecioare din țară, dar dinainte împregiul têmplerelor și a frunții își pun o mulțime de grosițe

Statele continentale, deși reprezentanții lor sunt până acum foarte rezervați, totuși sunt în contra propunerilor engleze, dicând, că sunt prea particulariste, ele sunt de acord în a recunoaște că starea actuală în Egipt este o urmare a politicii și administrației pecătoase a Englîterei. Afără de aceasta mai este și influența Porții în contra Englîterei precum și opoziția Rusiei față cu arangamentul anglo-francez. În fine toți simt că discuționeau în conferență atâtă dela votul parlamentelor și dela mersul răsboiului în Egipt și Sudan.

Corespondență particulară

a „Tribunei”.

Aiud, în 14 Iunie v. a. c.

Dați-mi voie dle redactor să-mi spun în câteva șire și eu vederile în privința posibilității înțelegerii cu frații Maghiari și credetă-mi că mă simt în stare a da o părere scoasă din esperință ce am făcut-o prin atingerea, ce o am de vrăo cățiva ani cu Maghiarii de aci și le cunosc toate scăderile.

A fost vorba în presa românească de multe ori, că ar fi de dorit și pentru noi și pentru Maghiari, ca să putem ajunge la o înțelegere și să ne vedem de năcasurile ce ne bântuie de o potrivă, și eu cred că România din a lor parte au dorit-o aceasta sincer și pe base legali. Cine scie, că rău suferim din cauza neînțelegerii ce domnește între noi și ei, o doresc aceasta și mai tare. Dela dor până la realitate este însă în casul de față un abis colosal, creat parte prin faptele din trecut, parte prin neîngăduința lor de ași așa, încât cel ce crede că mai e posibilă o împăciuire acum când Maghiarul, fără deosebire de stare și avere, ne atacă mereu, acela trebuie că nu scie cum stau lucrurile.

Să vedem cum înțelegem noi din a noastră parte împăciuirea.

Cu nimic nu ne pot învinovați frații Maghiari, decât că cerem să ne dee și nouă mai puțin ca și cum ni s'ar cuveni de fapt în urma numărului și a sacrificiilor noastre. Noi am preținț în deosebite vremuri de tot puțin și am vădut, că nu ni se dă, ba din contră că ni se ia treptat un drept după altul. În cele din urmă ne-au silit ei a cere tot ce ni se cuvine și acum stăm față ca neîmpăcaveri, pentru că Maghiarii din a lor parte sămînduse de-o camdată pe picior tare, cred că o să meargă tot așa, ear noi consci de dreptele noastre cereri sperăm, că timpul va îndeplini aceste drepturi.

Cum ne-am împăca noi cu ei adecă ei cu noi? Dacă sănătu am renunța la limba românească, a două să identificăm numele de „supuși ai coroanei Ungariei” cu numele de „Maghiar”. Aceasta se înțelege de sine că tot nu i-ar îndestuli, căci până există opinia, cătrința și numele

ce ni-l dă biserică noastră, până atunci ei tot Români trebuie să ne dică, și Românul renitent cum e, nu vrea să învețe limba Maghiarului, nici că poate păriști datinile străbune.

Cine cunoaște pretensiunile Maghiarului va afla că acele nu se opresc aci, că până când nu vei striga în gură mare că ești Maghiar, până atunci deșerte sunt ori-ce încercări de a-l convinge despre buna intențion a Românilui.

Așa am avut odată și noi un president la sedria orfanală și era Român bun. Moartea i-a scăpat și de acesta și era dorința Românilor din comitatul Albei-inferioare, ca baremi acest post ocupat de un Român, să fie earăsi ocupat cu un Român. Atâtă ne-a trebuit și ne-am trezit să ni-se dică, că pretindem lucruri exagerate. Am perdit și acest post ocupânduse cu un Maghiar și încă cu unul defectuos, căci n'audia. La restaurarea comitatensă din Decembrie s'a dat lovitură unui alt Român. Pretorul de până atunci a cercului Aiud, Molnar, în recompensa serviciilor de un sir lung de ani, prin cari s'a compromis total înaintea Românilor, — a fost trântit alegendu-l numai ca de milă la un post de vicepretor și de acesta nici nu ne-a durut. Au cerut și Români un pretor Român în Blaj; — vorbă să fie, n'au voit a ne da nici baremi un Maghiar după dorința noastră. Români voiau ca cel puțin să aibă în Blaj un om de omenie în persoana pretorului de acum al Aiudului Szász Iozsef. Dar era prea de omenie pentru Blăjeni, cărora le-au dat un alt om, pe care doară nu-l mai puteau folosi dlor. Au protestat Români la aceste alegeri înainte de a se fi făcut și după îndeplinirea lor prin graful advocatului Csató din Blaj. Protestul protest a rămas.

În primăvara anului curent s'au socotit dñii se mai creeze nesce funcțiuni și au decretat sistemește alor două posturi de forestieri comitatensi. Ne chiamă notarii și ne spun că la susținerea acestor doi forestieri are să contribue poporul. Contribuirea în sensul legei era să atérne dela învoirea sătenilor, dar eată cum dicea provocarea explicată de notar: ori contribuiri de bunăvoie, ori sunteți datori să primiți apoi o comună un forestier qualificat și să-l plătiți singuri. N'avem ce face, am dis, că tot un drac e, și notarul a luat la protocol, că n'avem nimic în contră.

„Să au ajuns toate dorințele. Aceste au fost însă dorințe realizabile. Le mai restă să deslege problema ultimă: maghiarisarea. Trimis un profesor din Aiud prin Germania și acela cu deplină sperință se întoarce pentru că să le arete în un Nr. din „Néptanitok lapja” că maghiarisarea e cu putință, drept dovdă poate servi germanisarea în Germania.

Aci e dorință ascunsă și de aceea ne sicanăză, căci văd neputința lor de o parte din lipsa de cultură, și împotrivirea noastră de altă parte în urma firei Românilui.

Aci se împedecă înțelegera noastră și e mare prăpastie. Eu unul nu am nădejde că se

vor schimba lucrurile, până când nu se schimbă firea lor, apoi firea se schimbă cu împregiurările.

Mult mă mir cum se poate să credă, că nu vor trebui să ne dee ce ni se cuvine. E o rea politică a da numai silit și după ce vor trebui negreșit să ne dee, pentru că nu dău de bunăvoie, căci nasc numai ură. Oameni mai nepolitici și curioși nici că ai putea afla.

Un opinie.

Statutele

cassei de păstrare (reuniune) în Seliște.

I. Dispoziții generale.

§. 1. Scopul reuniunii e de a înlesni fiecaruia, carele și-a păstrat și câștigat vre-un capital, să-și dea acest capital în păstrare reuniunii, prelungă tragerea de interes după el; de altă parte de a oferi membrilor reuninii, precum și altora, în marginile statutelor, anticipațiuni respective împrumuturi prelungă interese moderate de a incurgia în ștămod munca, a întări simțul de păstrare, și de a scuti pe oameni de relele camătarniciei, promovând după putință creditul real; și în fine a veni într-ajutorul instituțiilor cu scopuri comune din cercul Seliștei, cu venitul curat anual.

§. 2. Firma reunii e „Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște“ reședința ei va fi în Seliște; se înființează pre timp nehotărît, și va purta cărtile și duce afacerile în limba română. Publicațiunile reunii se vor face în două diaire din țară, pre căre le va designa direcțione, eventual și în foaia oficioasă din Budapesta. Pentru reuniune va signa președintele, respective vicepreședintele, cassarul și secretarul. Signarea de firmă se va face de așa, că sub firma reunii se vor subscrive cu mâna proprie cel puțin doi din membrii sus numiți și însarcinați de a signa pentru reunii.

§. 3. Averea reunii va consta:

- din depunerile regulate făcute de membri;
- din fondul de rezervă și
- din daruri făcute reunii.

Depunerile regulate ale membrilor se fixează în suma de 100 fl. v. a. — Depunerea regulată se formează din contribuirile aceste dimpreună cu interesele ce umblă după ele ajung suma de 100 fl. — După ce membrul reunii se presta la cassa reunii suma de 100 fl. înceată ori și ce altă solvire din partea lui, și este în drept a ridica la sfîrșitul fiecărui an interesele ce compet după depunerea sa.

Contribuirea lunară de 1 fl. se poate dubla, triplica și multiplica până la 10 fl. și î este în drept fiecărui membru de a presta depunerea de 100 fl. deodată la cassa reunii.

Fondul de rezervă se formează din taxele membrilor ce le vor plăti la intrarea lor în reuniune, — din căștigul curat al reuniunii, ce se va adauge la acest fond, — și în fine din darurile făcute anume în favoarea fondului de rezervă. Fiecare membru va plăti la înscrisiere o taxă de 1 fl. la fondul de rezervă, dacă contribuirile lunare ale membrului se urcă la suma de 10 fl. atunci se plătesc ca taxă pentru fondul de rezervă 2 fl. și în casul când depunerea regulată de 100 fl. se plătesc deodată din partea membrului reunii, atunci taxa de înscrisiere este 3 fl. Fondul de rezervă trebuie crescut până la suma de 10,000 fl. Acestui fond

(taleri) învechite și roase și ghoiocei însirați în ată, ceea-ce Busbegius Epist. r. ne spune și despre femeile bulgare. Ei își coase și cămeșele lor după moda bulgară cu ată roșie de lână (arnici). Femeile măritate poartă o legătură de maramă lungă de bumbac, împlită în forma unei cununi, pe care pot în toată ziua să o iaie jos sau să și-o puie pe cap, ca și o pălărie.

„Ei sunt aproape toți pastori de vite și plugari, dar plăceră cea mai mare și-o ată în oi, cu cari ei să duc vara în munți răcoroși, ca și Afri armentarii, cu toată averea și bunul lor și aici culcați pe earbă ca nesce aderești tityri pot privi cum caprele cu nasul lățăret și mici grași să acațără pe piscurile ascuțite; apoi Corydonul român cântă în fluerul seu lung cam de un cot și jumătate un cânticel despre „Vereschoere”*) sau oierita sa, pe care Pan cu toți deii sei silvani cu greu ar putea să-l imiteze. Cu un cuvânt, ceea-ce Virgilii a descris odișoară în Bucolicele sale, aceea poate vedea originea la acești tityri, ca în viață, în modul cel mai plăcut.

„Dintre toate mâncările lor înțelegă să pulte sau fertură, pe care o pregătesc din făină bună de grâu, cu unoare topită și apă și o numește „pulets” (?); aceasta mâncare le dă, ca la nesce oameni vînjosii, un nutremînt, ca și coliphia gladiatoriilor. Unii o numesc și „Kol-

letsch,**) dela cuvântul grecesc κόλας panis subcineritus, pâne, care se coace în spuză, precum și la Nemții și Maghiarii de aici o pâne rotundă în spirale se chiamă „Kalács” și „Klotsch”.

„Ceea ce dice Cardamus, De Subtil. lib. 12: săcara este, în anii favoritorii grâului, suplementul lui, care înșează dacă nu se face, trebuie să fie cu ea îndestulită, păpușoiul (porumbul) substituie lipsa la amendouă; aceasta se poate vedea la acești Walachi în us continuu, căci dacă grâul se face bun, se bucură de el, iar dacă nu se face, atunci se îndestulește numai cu păpușoiul, din care fac „Kollatsch” și mălăiu, fără de a se plângă cătușii de puțin de recoala slabă. Si ei nu au lipsă de brutari (pitari), căci ei însăși sciu să pregătească astfel de asme, ca și femeile lor, precum scrie Pliniu carte 18 cap. 11 despre Romanii vechi, că pe la anul 580, atât bărbații, că și femeile își pregătiai ei însăși pâne.

„Le plac lor apoi foarte mult și făntânele frumoase, din care causă ei fac pretutindinea la țară și în munți, pe lângă drumuri făntâni frumoase, provește pe margini cu petri late sau cu gardine de lemn, cu cumpăna și cu vas (veadră), ca călătorul să se restaureze pentru Dumnezeu, cari adeseori ar putea întrece cu mult făntâna cristalină Horațiană Blandusia. Lit. 3 Od. 13.

„Cine înșe voiesce să aibă înță o probă

*) Coleșă. Autorul, precum se vede, confundă măluial cu mămăligă.

sigură și nenegabilă despre originea lor română, acela să observe bine și în mod scrutator felul jocului lor și el va trebui să se mire de el dimpreună cu poetul german Opitz. Căci feori merg la joc în cămeșă încrește după moda romană; (fiecare cămeșă dinainte pe pept și îndărăt pe spate este așa cusută, că ne înfățoasează litera latină M), „sagulum”-ul sau „Sekeh” al lor este acătat în grumazi atâtând preste brațul și partea stângă, de-a dreapta în o bătrânu frumoasă, întuită bine, tocmai așa cum sunt depinși vechii împărați romani, fiind adeseori împodobiti, ca și Virgilii Pedum formosum paribus nodis atque aere.

„Tot asemenea sunt și oieritele lor împodobite cu cercei și cu inele de aramă și de fer, în giurul tēmplelor au acătate pretutindinea bani vechi însirați și ghoiocei mărunti; gătul și împodobesc cu corale albe și roșii și poartă pe cap cununi des împălitite de rose și de alte flori, și că ele sunt de un aspect, ca și când în fiecare ai privi căte-o „floralia” română. Când apoi încep ei a bate pămentul cu sărituri triple, fluerașul nici se prezintă ca un al doilea Apollo în mijlocul locului de joc; în giurul lui formează, aședat căte un fețor între două fete, un cerc rotund prindându-să de-olaltă sau cu mânile sau ceea ce ei în de mai cinsti cu bâta sau cu basmanele; apoi sar într-un sir totdeauna tripudiând așa, că a treia săritură jine totodată tactul, întocmai cum serie Liviu despre sacerdoții salici sau preoții jucători a zeului

*) Verișoară.

se deschide în cărțile reuniei — asemenea unui creditor particular — un cont propriu pe care să se trec precis toate intrările și ieșirile.

§ 4. Capitalul de operațiune a reuniunii va fi:

- a) depunerile regulate ale membrilor;
- b) fondul de rezervă;
- c) capitalurile primite spre păstrare și fructificare, și
- d) imprumuturile eventuale făcute de reuniune.

— Reuniunea primesc atât dela membrii sei, cât și dela alții capitale spre păstrare și fructificare. Capitalele acestea le iau în primire cassarul și controlorul reuniunii.

Direcționei i se rezerva însă dreptul de a refuza primirea de depuneri la cas esențional, cind grămadirea de capitale în cassă nu promite desfaceri favorabile de operațiuni. După toate depunerile se socotește dobândă tot deauna din prima luncă următoare. Pentru depuneri ridicate în decursul lunei se socotește dobândă numai până la finea lunei trecute. — Cu finea fiecărui an interesele neridicate se bat la capital. Suma de 1 fl. nu se capitalizează. — Mărimea intereseelor se statorese din casă în casă de adunarea generală cel mult pe un an. — Toate depunerile li se cuitează deponenților în libilele de depunere menite și tipările anume spre acest scop, și resolvările acestor sume precum și ridicarea de interese se fac numai la producerea acestui libel și numai după ce se va fi trecut mai întâi în sumă de platit. — La casă de a se perde acest libel și dator proprietarului seu de a esopera amortisarea lui conform normelor legii.

Replătirea de depuneri până la 100 fl. se poate esopera ori și când fără încințare prealabilă, sume mai mari se plătesc înapoi numai după încințare prealabilă, dacă nu permite starea cassei replătirea la moment.

Încințarea prealabilă se face la sume de preste 100 fl. până la 500 fl. cu 15% înainte la sume de preste 500 fl. până la 1000 fl. cu o lună, la cele de 1000 până la 3000 fl. cu două luni și la cele de preste 3000 fl. cu patru luni înainte.

Reuniunea poate face imprumuturi dela altcineva dacă banii disponibili nu ajung pentru acoperirea trebuințelor și datorințelor reuniunii.

Imprumuturile le contrage direcționea reuniunii. Mărimea sumei care o poate imprumuta direcționea dela altcineva spre scopul indicat mai sus o hotărășe adunarea generală din an în an.

§ 5. Reuniunea își va extinde activitatea sa asupra următoarelor operațiuni:

- a) va da anticipațiuni membrilor sei din cassa reuniunii;
- b) va primi depuneri de capitale spre fructificare, atât dela membrii sei, cât și dela alții; și
- c) va acorda imprumuturi și la cei care nu sunt membri ai reuniunii.

Anticipațiunile se esoperează numai prelungindu-se de obligațiuni provăzute cu toate formele legale și subscrise de cel puțin doi chizești buni, plainici, sau asigurate cu o hipotecă îndoit vrednică, ca căt face imprumutul esoperat și numai după ce se va fi provăzut obligația cu clausula de întabulare. Anticipațiunile se dau pe un termen de un an, la cererea debitorului însă se poate prolunga acest termen.

Astfel de cereri de prolungări le vor insinua datoricii cel puțin cu 14 zile înainte de expirarea terminului. — Anticipațiunile care trece

preste 100 fl. se pot incuiuța numai de direcțione, cele până la 100 fl. le poate incuiuța și cassarul și el poate prolunga și terminul de respondere pentru acestea; în casul acesta însă îi stă în drept cassarului de a substerne directiunii și cererile de anticipații sub 100 fl. și și prolungăriile spre decidere. Interesele după anticipații date se solvesc pe o jumătate de an înainte, mărimea lor se determină din casă în casă de adunarea generală, — și nu poate trece de 8%.

Responderea anticipației înainte de expirarea terminului din obligație, nu crează drept de a pretinde înapoi cametele solvite deja. — Sub condițiile de mai sus se pot acorda imprumuturi și celor ce nu sunt membrii reuniunii, însă numai atunci dacă creditul ce trebuie să asigure mai întâi pentru membrii, nu desacă cassa, ci lasă bani din destul spre dispoziție. Garanții sau chizești se vor urmări numai atunci, dacă nu solvesc datornicul nici la două luni după trecerea sentinței în putere de lege, esoperată în judiciu.

§ 6. Reuniunea garantează pentru banii luati de ea în primire, respective pentru deobligăriile sale în linia primă cu fondul de rezervă, și în a doua cu suma totală formată din depunerile regulate a membrilor. —

§ 7. Statorarea bilanțului anual va urma pe temeiul § 199 al legei comerciale. — Avearea reuniunii se va statori după prețul deosebitelor obiecte, cari le-a avut în ziua ultimă a anului. Prețul hârtierelor de curs se va statori după cursul ce l-a avut în ultima Decembrie a anului. Depunerile regulate a membrilor, fondul de rezervă, capitalele primite spre fructificare și imprumuturile eventuale făcute de reuniune se trec între pasivele reuniunii. Pretensiunile cu însușire îndeobicită se trec cu prețul lor verosimil, ear pretensiunile ce nu se pot incassa se sterg cu totul. — Căștigul sau pierderea ce rezultă din asemănarea activelor și pasivelor se va nota deosebit la sfîrșitul bilanțului. — Pentru redactarea corectă și adevărată a bilanțului substanță adunării generală, iau asuprași respondere solidară membrii direcționei și consiliului de inspecție.

§ 8. Prisosința ce rezultă la finea anului, după ce se plătesc interesele, dările și se acoperă cheltuele administrației, este venitul curat și incurge în fondul de rezervă până atunci, până când va fi ajuns acest fond la suma de 10,000 fl. Ear după aceasta întreg venitul curat se destineză din an în an prin adunarea generală pentru scopuri comune din cercul Seliștei.

§ 9. La casă, când la finea anului, s-ar ivi perdește, acestea se vor acoperi la rândul prim din fondul de rezervă și numai dacă nu ar ajunge acesta, din depunerile regulate a membrilor. În urma pierderilor scăzând fondul de rezervă sub suma de 10,000 fl. atunci venitul curat eventual al anilor venitori intră earăști la fondul de rezervă până ce acela va ajunge din nou suma de 10,000 fl. — Fiind prin perdește chiar și depunerile regulate a membrilor atacate, atunci înainte de toate din venitul curat anual se vor întregi aceste depuneri. (Va urma.)

CRONICA.

Dintre membrii comisiunii pentru regurarea graniței austro-ungare-române au mai sosit în Sibiu d-nii Grigorie de Béldi, președintele comisiunii, și Bela de Nagy, director r. u. de finanțe din Cluj.

„Desi ei țin preste măsură la toate datinile lor și nu se abat dela ele nici căt e negru sub unghie, de împregiurarea despre care ei nu sunt în stare să ne respondă, totuși trebuie să ne miștem cu deosebire, cum ei, atât de separați de Roma, între limbi străine, ce s-au schimbat că de mult și oarde de popoare, cari din timpul acela au cutierat atât Dacia, că și Europa întreagă, în timp de 1560 de ani și au păstrat până în ziua de azi limba lor veche română sau latină așa, că nici Italia, nici Gallia sau Hispania nu se apropie atât de mult de limba română, ca limba acestor terani Români neculți, despre ce Opitz cantică următoarele:

„Der Römer Sprache bleibt noch hier auf diesen Tag,
„Darob sich denn ein Mensch gar billich wundern mag.
„Italien hat selbst nicht ganz von seinen alten
„In gleichen Spanien und Gallia behalten.
„Wie etwa disz nun kann den Römer ähnlich seyn,
„So nahe sind verwandt Wallachisch und Latein.

„De când mărturisesc ei credința creștină nu pot să știu, fiind că nu au scriitori despre lucrările lor; este însă de presupus, că au fost convertiți la creștinism de către împărați bizanți, dimpreună cu Rușii și Moscovitii, cari după mărturisirea lui Helmold sunt creștini foarte vechi. Căci ei țin până și în ziua de azi așa de mult la biserică rusească, încât nu voiesc să primească nici decum nouă călindar Gregorian, cu toate că pe acesta întreagă Transilvania trebuie să-l primească. În privința aceasta nu au ce să respondă, decât: „Assa am pomenit.“ Haec est traditio. Așa am învățat dela strămoșii nostri!

Oficiile nove de dare din Co-halm, Unedoara, Lăpușul-unguresc, Cris-turul-săculesc și din Năsăud au început să funcționeze în 1 Iulie n.

Grindină grozavă a fost în 1 Iulie n. în comunele dimprejurul Timișoarei. Gheța alocuria s'a aşedat într-o înălțime de un metru. Pagubele, cu deosebire la vii, sunt enorme.

Maierul din Timișoara este inundat. Timișul a început altcum să scădă.

Choleră. În Toulon s'au întemplat din 3 până în 4 Iulie n., adeca în decurs de 24 ore cu totul 12 cazuri de moarte de cholera. Mai departe au fost primiți în spitalurile de acolo 12 bolnavi noi de cholera.

Ni se scrie din ținutul Selagiului:

„Ploile din jumătatea a doua a lui Iunie au causat în această regiune daună numai în fănate. Aceasta însă este imensă. Feneurile aflate cosite, în cea mai mare parte fură cu totul molite și mînate cu apa. Așa s'a întemplat în valea Selagiului. Fenele fu în parte uscat și aşedat în căpițe (furcături), în parte însă pe jos asternut spre uscare. Valea aceasta a eşit așa de impetuos din alvia sa, căt din deal în deal se vedea numai o apă. Fenele, ce se află pe jos tot l-a mînat și molit, așa căt din densul nu se poate întrebună nimic. Cel ce se află pe timpul potopului în căpițe (furcături), fu asemenea molit și acoperit de apă, nici jumătate nu poate fi întrebuit. Cu un cuvînt dauna, ce au cauzat o ploile trecute, este în acest resort de economie de tot simțitoare. În bucate ploile n'au făcut altă stricăciune, decât au împedeat continuarea lucrului, carele s'a acumulat. Viile încă promit mult. Secerul, care-l aşteptam tare de timpuriu, s'a cam întârziat.

De mai multe zile plouă neconținut în București. Se dice, că s'a cauzat mai multe stricăciuni. Rîurile încep să se revîrsă, podurile sunt amenințate. Sabarul revîrsându-se s'a unit cu Ciorogârla, inundând o mare parte din câmpii.

Distinsul pictor român Grigorescu, care se află de câțiva timp în București comunică „Românul“, își va instala din nou atelierul seu din București spre a face studii asupra Tiganilor.

„Preotilor lor le este iertat să se însoare, dacă însă vreunia îi moare femeia, trebuie să remână vîdav toată viața, fiind că un preot nu poate fi decât bărbatul unei femei. Ei nu studiază nimic, decât a ceti și a scrie rusesce, în Valachia și Moldova au ei și „monastire“ sau clauștre. Scufile, ce le poartă sub pelerina lată și dură, le consideră de un semn al caracterului lor preotesc și pentru aceea nu le iau jos de pe cap dinaintea nimănui, întocmai cum serie dinuș Olearius despre popii rusesc. Cu un cuvînt ei în privința religiunii seamănă întră toate cu Rușii și Moscovitii, anume în privința icoanelor, posturilor, tradițiunilor, obiceiurilor bisericești și a înmormântărilor; afară de aceste ei pun mortul între dinți „nummum, δανάκη“, (cum îl numesc Plutarch), adeca un ban, cu care acela să poată plăti lui S. Petru, precum România păgâni plătiau plutășului infernului Charon. (Lazius R. R.). — Cuminecătura o împărtășesc sub ambe formele, după moda rusească, așa că pânea năcrăita o moaie în vin și o iau din lingură. Despre ce cetitorul curios poate să cetească în detaliu în itinerarul persic și ruseasc a lui Olearium, din care am aflat eu scopul să alăture aci și scrierea valachă, care este comună cu a Rușilor.“

Silvestru Moldovan.

(Va urma.)

*) În tabela de litere rutene amintită, autorul comunica etitorilor alfabetul cirilic.

Serviciul telegrafic
al
„TRIBUNEI“.

Hongkong, 5 Iulie n. După rapoartele din China despre afacerea din Langson, coloana franceză a adresat cătră garnisoana din Langson provocarea de predare. Garnisoana refusând, Langson a fost atacată; Francezii însă au fost respinși cu pierderi considerabile. Cinci ofițeri francezi au fost prinși.

Marsilia, 5 Iulie n. În cele din urmă 24 ore au fost cinci morți de cholera.

Bursa de Viena
din 4 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	121.95
" " hârtie " 4%	91.15
" " hârtie " 5%	88.20
Imprumutul căilor ferate ung.	143.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.75
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " bănătene-timișene	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " transilvane	101.25
" " " croato-slavone	101.—
Despăguire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	114.75
Losuri pentru regurarea Tisei și Segedin	114.90
Rentă de hârtie austriacă	80.50
" " argint austriacă	81.40
" " aur austriacă	102.45
Losurile austri. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	852.—
" " " de credit ung.	300.25
" " " austr.	299.80
Argintul	5.77
Galbeni împărați	9.67 1/2
Napoleon-d'ori	59.50
Mărci 100 imp. germane	59.50
Londra 10 Livres sterline	121.90

Bursa de Budapestă

din 4 Iulie st. n. 1884.	
Renta de aur ung. 6%	121.75
" " hârtie " 4%	90.15
" " hârtie " 5%	88.10
Imprumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " bănătene-timișene	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " transilvane	101.50
" " " croato-slavone	100.—
Despăguire pentru dijma ung. de vin	98.50
Imprumut cu premiu ung.	115.—
Losuri pentru regurarea Tisei și Segedin	115.—
Rentă de hârtie austriacă	80.30
" " argint austriacă	81.30
" " aur austriacă	102.25
Losurile austri. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	855.—
" " " de credit ung.	300.50
" " " austr.	299.44
Scriuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Argintul	5.76
Galbeni împărați	9.67
Napoleon-d'ori	59.50
Mărci	

Învitare de abonament la cele mai eftine șăi române.

„Amiculu Familiei“ diuar beletristic și encyclopedic-literar — cu ilustrații. Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fiecărei lune în numeri câte 2—3 coale; și publică: novele, poesii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorie, studii sociale, — articluri scientifici mai ales din sfera economiei și a higienei de casă. — sciri din lumea mare cu preferință acelea, care interesează mai de aproape societatea românească, — principiu de viață și noțiune de petrecere. Fiecare număr este bogat și frumos ilustrat. — Prețul de prenumerație pre anul întreg e numai 4 fl. pre $\frac{1}{2}$ an 2 fl. pre $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. v. a. — pentru România pre anul întreg 10 franci — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postale.

„Preotulu romanu“. Diuar bisericesc, scolastic și literar. Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fiecărei lune, în numeri câte de $1\frac{1}{4}$ — $2\frac{1}{2}$ coale și publică articluri din sfera tuturor științelor teologice — tractate dogmatice, istorice, juridice, morali, pastorale, dar mai ales rituali, — predice pre domineci, serbători și diferite ocazii, mai ales pentru ocazii funebrale, precum și schițe de predici, și ori-ce amenunțe aplicabile în predici, catechese și alte învățături pentru popor, tractate pedagogice, didactice, studii și recensiuni literare, sciri — din sfera bisericească, scolastică și literară. — Prețul de prenumerație pre anul întreg e 4 fl., pre $\frac{1}{2}$ fl., pre $\frac{1}{4}$ fl. v. a. — Pentru România pre anul întreg 10 franci — lei, — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postale.

„Cartile Sateanului Romanu“. Pentru toate trebuințele poporului român. Apare în fiecare lună câte una carte de 1 — $1\frac{1}{2}$ coală — și publică: novele populare, istorioare, fabule, poesii, anecdotă, proverbi și alte amenunțe de învățătură și petrecere, cunoștințe de economie, industrie, higienă și a. — sciri din lumea mare mai ales aceleia care mai de aproape ating pre poporul nostru. — Prețul de prenumerație pre un an întreg e numai 1 fl. v. a., pentru România 2 franci 50 bani — plătibili în timbre postale.

Toate aceste trei șăi deodată abonate costau pre anul întreg 8 fl. v. a., pentru România 20 franci — lei.

— Esemplare complete dela începutul anului mai sunt câteva. —

Aceia, care vor abona toate trei șăile noastre, ori barem două din ele, vor primi **îndată gratis** patru portrete foarte frumoase.

→ → → Numeri de probă se trimit gratis ori cui. ← ← ←

A se adresa la: Cancelaria „NEGRUTIU“ în Gherla (Szamosujvár) unde se mai află încă de vândare următoarele opuri de minune eftine:

Amoru și dincolo de mormântu. Novelă de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negruțiu. Prețul 30 cr.

Biblioteca Sateanului Român. Cartea I., II., III., IV., cuprind materii foarte interesante și amusante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprind materii foarte interesante și amusante. Prețul 30 cr.

Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuții filologice și istorice magiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silasi Broșura I. și II. Prețul fiecărei e 40 cr. — Ambele împreună 70 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini cuprind 103 poesie bine alese și aranjate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în viersuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Toate acestea **20** opuri deodată procurate se dau cu prețul bagatelor de **3 fl. 60 cr.**

Ifigenia în Tauris. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în viersuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Secretele alor trei nopți seu trei morți vii. Roman englez după Frankenstein de Pamfiliu I. Grapini. Prețul 50 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe traducere liberă de Cost. Morariu. Prețul 50 cr.

Economie pentru scoalele popor. de T. Rosiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comediă în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Siliu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita, Colecție; de viersuri funebrale urmate de iertăciuni, epitafie și prețul 50 cr.

48 (5-25)

Prețul 50 cr.

Prețul